

NYING

MEDLEMSBREV FÖR GUSTAF SCHRÖDER-SÄLLSKAPET

Kring Gustaf Schröders

NYING

Innehåll:

Kallelse till årsmöte

Gustaf Schröders författarskap genom åren

I huvudet på ordföranden om föreningens framtid.

Måste vi lägga ner Gustaf Schrödersällskapet?

Schrödermännen inom Korsnäs AB

Schröder-shopen

Gate Gästgiveri i Arvika.

Kallelse till årsmöte i Gustaf Schröder-Sällskapet samt jubileumsfirande av 200-årsdagen sedan Gustaf Schröders födelse

Den 6 juni är det 200 år sedan författaren och jägaren Gustaf Schröder föddes på Edsvalla bruk i Nors socken, Värmlands län. Jubileumsminnet kommer att firas den 6 juni år 2024 i samband med Gustaf Schröder-Sällskapets årsmöte på Gate Gästgiveri i Arvika och med en efterföljande enkel ceremoni vid hans grav på Mikaelikyrkogården, Arvika.

Program

10.00 Styrelsemöte
10.30 Fika med fralla
11.00 Årsmöte.
12.30 Lunch

ca 13.30 Avfärd till Mikaelikyrkogården och GS grav för att hedra hans minne med nedläggning av blommor.

Ca 14:30 Såguddens friluftsmuseum med besök i Schröderstugan för att sedan inta kaffe med bulle på museets kafé. Vi sätter oss ned i en av flyglarna och låter kulturprofilen Göran Bryntesson, Arvika, underhålla oss med ett stycke Arvika historia blandat med Jössehärshistorier och en och annan visa.

ca 15.30-16.00 Avslut och hemfärd.

Gustaf Schröder-Sällskapet nu på Facebook

Välkommen att gilla Sällskapet! Välkommen även att göra ett eller flera införanden!

Inbjudna gäster: 1. Författaren och Schröderättlingen Kåa Wennberg är årets litteraturpristagare. Han kommer att hålla ett kortare anförande om Gustaf Schröder, ur familjens perspektiv, endera på Gate i samband med årsmötet, eller vid minnesstenen.

2. Kulturprofilen Göran Bryntesson, Arvika, kommer att underhålla oss vid olika tillfällen under dagen.

OBS! Anmälan om deltagande senast 3 juni kl 12.00 till: Göran Bergman genom SMS 070-2658090 eller sallskapet@gustafschroder.se

Styrelsen föreslår att Gustaf Schröder-Sällskapet dagen till ära skall bekosta dagens lunch och fika!

Några anteckningar om Gustaf Schröders författarskap genom åren

År 1912 den 2 augusti avled Gustaf Schröder men hans minne kommer alltid att leva kvar hos hans många läsare. Trots att han började sitt författarskap först vid 64 år ålder år 1888 med boken *Minnen från skogarna* så hann han med att skriva 26 egna böcker och dessutom ge ut ytterligare två, en översättning från tyskan ”Handledning i fiskberedning” och ”Jagter och skogslif” berättelser av Kalle på Udden utvalda av Schröder ur jaktkamratens portfölj. Schröderböckerna har genom åren kommit ut i stora upplagor och återfinns säkert i de flesta äldre jägarhem.

År 1916 gav konstnären Knut Stangenberg ut boken *Med hund och bössa* och lade för säkerhets skull till *Ur författarens portfölj* som en markering utifall att några berättelser känns igen från Schröders tidigare böcker. Stangenberg skriver i sin inledning: ”När den ödesdigra 16 februari inträder och geväret måste hänga stilla på väggen skulle den sanna jägarsjälens ynkligen förtorka om inte en och annan trofast vän stod i reserv på bokskåpets hyllor. Då genomläsas och genomlevs ännu en gång de Schröderska böckernas tummade sidor, man läskar sig med hardrev mer klingande än dem de egna rackorna kunnat åstadkomma. Man följer ’han Ola’ och ’han Jon’ på skidfärder efter sagolikt talrika älgflockar och man hör tydligt ’Rulles ilskna bas’ när han jagar fram efter björnen mil efter mil i Dalbyskogarnas ensliga bergssluttningar. Det är något intagande med Gustaf Schröders stil. Han försmådde all påbredning, all vulst i naturskildringen men hans enkla och trohjärtade berättarkonst tar helt vårt hjärta och vår fantasi”.

År 1924, inför 100-årsminnet av Gustaf Schröders födelse gav E. S. Lundh ut en liten skrift *En jaktens och skogslivets skildrare* där han avslutar med följande: ”Den bästa minnesvården över sin livsgärning har dock Schröder själv rest i sina kärnfriska skildringar av livet vid våra bruk och i våra skogsbygder, av jakter och strövtåg i våra stora skogar och vida fjällmarker. Dessa med kärleksfull hand utförda teckningar från en gångens tid äro icke blott ägnade att skänka roande underhållning för stunden, utan meddela även kunskaper och intryck av mera bestående värde. Hur mycket har ej det släkte som nu växer upp, att lära av dessa livfulla drag från fädernas dagar, då livet tedde sig så enkelt och anspråken voro så små, men då det trots allt låg en trevnad och poesi över tillvaron, som i våra dagar börjar bli allt mera sällsynt”.

År 1919-1928 Efter Schröders frånfälle förvärvade Åhlen & Åkerlund förlagsrättigheterna att återutge alla hans böcker. Hugo Samzelius fick i uppdrag av förlaget att redigera en ny upplaga av Gustaf Schröders samlade skrifter. Han indelade böckerna i tre genrer Jakt- och fiskeskildringar, Kulturhistoriska skildringar och Ungdomsböcker. Med varlig hand tog han sig an uppgiften och anpassade texten till den moderna språkdräkten som de aktuella böckerna har än idag. Nyutgåvorna kom ut i 20 volymer mellan åren 1919-1928. Det är även Samzelius som vi har att tacka för den självbiografi som Gustaf Schröder skrev på beställning för årsboken *Jägaren* år 1898 och som i senare upplagor inleder Schröders *Minnen från skogarna*.

År 1954 gav bokförläggaren Gustaf Asplund, genom Asplunds förlag, ut en serie av 10 böcker med de välkända gröna banden. Dessa kom sedan att återutges i stora upplagor ända in i mitten av 1980-talet.

År 1989 bildades Gustaf Schröder-Sällskapet med syfte att bevara och vidareutveckla insikten om de såväl litterära som kulturhistoriska värden som finns i Gustaf Schröders författarskap. Mellan år 1991 och 2020 har Sällskapet återutgivit alla hans böcker som årsböcker. Ytterligare sex årsböcker har utgivits av andra författare som skrivit i "samma anda". Totalt har det blivit 34 årsböcker. Medlemstidningen Nying har utkommit 3-4 gånger per år med totalt 128 nummer inkluderat detta.

Författaren och journalisten Per-Olof Lönnroth var en av Sällskapetets stiftare, han blev dess sekreterare och allt i allo fram till sin bortgång 2014. Han skrev följande om Schröder som bestsellerförfattare: "En frisk fläkt av vildmark där man kunde förnimma hur doften av röken från en nying, spreds i Stockholms societetssalonger i slutet av 1800-talet. En charmerande värm-länning underhöll blaserade herrar och damer med dramatiska skildringar av björnjakter djupt inne i de okända skogarna". Han uppmanades av sin publik att skriva ner sina berättelser och Gustaf tog sin penna och började skriva. "Hans böcker handlade om jakt, om den tidens arbete på bruk och i skogen. Han beskriver finnarna och deras kultur som ingen annan och han var så duktig skidåkare att han till och med skrev en instruktion om *Skidor och skidåkning*".

År 2016 blev Gustaf Schröder utsedd av tidningen *Svensk Jakt* till "Den största jaktberättaren". Tidningens Norrlandsredaktör Bernt Karlsson skriver i sin inledning till artikelserien: "Han började inte skriva förrän på äldre dagar, men då blev det desto mer. Sannolikt har ingen jaktskildrare blivit lika mycket läst som Gustaf Schröder. Ingen har heller varit lika produktiv".

Schröder skrev inte bara om jakt. Hans skildringar från de värmländska bruken i *En bruksbokhållares minnen* har blivit klassiker, ingen annan har på ett så initierat och sakkunnigt sätt kunnat skildra brukslivet från den tiden. Även skogsbruket har skildrats på ett sätt som saknar motsvarighet från tiden mitten av 1800-talet och ett trettiotal år framåt. Under den perioden genomfördes storskiftet i norra Dalarna och virkesaffärerna tog fart. I sin egenskap av timmermärkare och uppköpare hos olika skogsbolag i Värmland och Dalarna har Schröder fått en unik inblick i dåtidens skogsaffärer. Han har lämnat ett mycket värdefullt tidsdokument i de två böckerna *En timmermärkares minnen* och *Tjugo år i Dalarna*. Som romanförfattare hade han stor framgång med de fyra böckerna om finnarna och den finska invandringen, mest känd torde vara boken om *Pekka Huskinen*.

Gustaf växte upp i Arvika som han alltid såg som sin hemstad, även om han föddes ett antal mil österut i Edsvalla. Han ligger begravd vid Mikaelikyrkan i Arvika, där också en stor gravsten restes till hans minne. "Svenska bruksmän, anhängare och vänner reste denna vård över brukslivets oförliknelige skildrare" som det står präglad på stenen. Hugo Hedberg, intendenten vid Örebro museum var en av Schröders närmaste vänner. Det är hans förtjänst att minnesvården kom till genom den insamling som han genomförde. Bidragen hade varit omkring 250 från allmänheten men även från ett 60-tal bruk runt Värmland och Dalarna. Den 6 juni år 1914 avtäcktes gravstenen i närvaro av familjen och vännerna. Hedberg höll ett anslående tal vid detta högtidliga tillfälle vilket ordagrant finns relaterat i Kåa Wennbergs biografi *Gustaf Schröder (1993)*. Det är även Hedbergs förtjänst att den s.k. Schröder samlingen finns kvar. De ca 200 föremålen som först fanns på Örebro museum, sedan på Såguddens museum i Arvika, finns nu (2024) på Värmlands museum i Karlstad.

Sammanställt av Göran Bergman, 070-2658090, e-post: sallskapet@gustafschroder.se

I huvudet på ordföranden angående föreningens framtid!

För 35 år sedan startade Gustaf Schröder-sällskapet av ett gäng intresserade och engagerade människor. Syftet var att vårda författarens minne, men också att förvalta Schrödersamlingarna och att ge ut alla hans böcker på nytt.

Vi har under åren satt upp minnesskyltar på 23 platser med anknytning till Gustaf Schröder. Ytterligare någon är på gång.

Samlingarna har tagits över av ägarna d v s. Värmlands Museum. Där är de förvisso i tryggt förvar och kan räddas åt eftervärlden. Det vore önskvärt att samlingarna kunde förevisas i en permanent utställning någonstans, men vår strävan att nå dit, verkar ha nått vägs ände. Vi får vara nöjda att vissa föremål regelbundet visas på länsmuseum i Karlstad och på digitalt museum.

Bokutgivningen slutfördes 2020. Därefter har vi givit ut ytterligare några böcker skrivna i Schröders anda. Gällande bokutgivningen får uppdraget anses vara utfört.

Under senare år har vi därför famlat lite i sökandet efter föreningens mål. Dagens samhälle gör även arbetet med den här typen av föreningar väldigt jobbigt och tungrott. **För mycket arbete har hamnat på för få individer.**

Medlemstalet sviktar. När bokutgivningen var fullbordat, valde många att lämna föreningen och vi är nere på strax över 400 medlemmar, vilket får ses som en undre gräns, för att kunna hålla verksamheten igång.

I styrelsen har vi dryftat detta många gånger de senaste åren och bestämt oss för att kämpa på ett litet tag till. Vi har också diskuterat möjligheten att driva föreningen i ett mindre format, med att fortsatt vårda minnet av Gustaf Schröder, att ersätta "Nying" med ett enklare stencilerat medlemsblad och att kanske ge ut en bok någon gång då och då.

Vi befärar då att medlemstalet kommer svikta ännu mer, att vi snart blir en liten inaktiv klubb för inbördes beundran. Nej! Bättre då att falla med flaggan i topp och att efter årsmötet 2024, 200-årsdagen av Schröders födelse, påbörja en ordnad avveckling av föreningen.

Vi kan då se tillbaka på 35 framgångsrika år och känna oss tillfreds med det vi gjort.

Styrelsen kommer därför att i samband med det kommande årsmötet i Arvika föreslå att föreningen upplöses. Därefter tar arbetet med avvecklingen vid, för att sedan bekräftas vid en kommande stämma lite längre fram.

Arbetet med föreningen har varit roligt och givande, men nu är det dags att avsluta det här, se tillbaka på det med glädje och stolthet över det vi åstadkommit och ta sig an nya utmaningar.

Vi ses i Arvika den 6 juni!

Udo Johansson

Måste vi lägga ner Gustaf Schröder-Sällskapet?

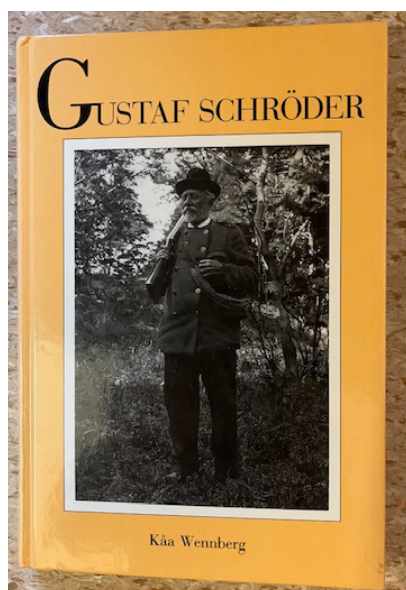
Av Göran Bergman

Frågan ställs nu på sin spets sedan styrelsen beslutat föreslå stämman att avsluta verksamheten. Att vara eller inte vara hänger i Gustaf Schröder-Sällskapets fall tydligen på en person, nämligen den som ser till att det kommer ut en medlemstidning, en årsbok och sköter om kontakten mellan alla berörda. Från bildandet till sin bortgång år 2014 skötte P-O Lönnroth den sysslan på ett föredömligt sätt. När han försvann upplevde Sällskapet sin största kris ditintills. Dåvarande ordföranden såg ingen möjlighet att driva verksamheten vidare. Han föreslog en nedläggning trots att han såväl som övriga i styrelsen upplevde det som ett stort svek att lägga ner Sällskapet innan alla Schröders böcker var återutgivna. Jag åtog mig då att försöka överta uppdraget som sekreterare och redaktör. Inledningsvis var det en stor utmaning att axla redaktörskapet utifrån den ytterst begränsade erfarenheten jag hade av grafisk design. Tack vare god hjälp av Christer Lönnroth som redan hade formgivit några böcker och hade kvar P-O:s tryckerikontakter så fungerade årsboksutgivningen bra och kunde fortsätta utan avbrott. Idag har Sällskapet kontakt med ytterligare tre olika tryckerier som kan trycka och skicka ut årsböckerna. Värre var det med tidningen Nying som P-O gjort helt på egen hand. Där tog det längre tid att hitta en lösning men även den biten föll på plats efter ett sammanträffande med Bosse Losbjer, en gammal bekant grafiker, ett samarbete som fungerar utmärkt än

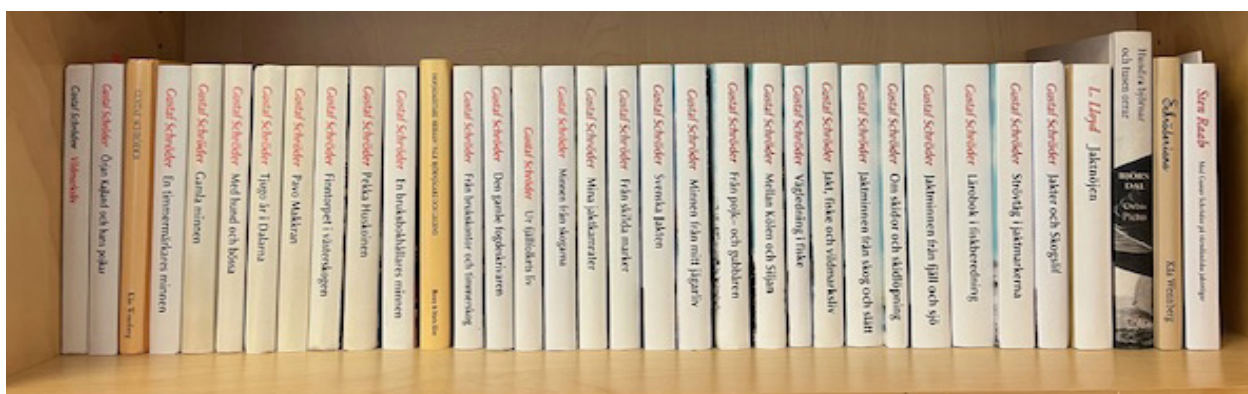
i dag. Vårt manus skickas till honom som gör en tryck-fil. Med den som underlag trycks sedan Nying i det antal exemplar som vi beställer och samma tryckeri skickar ut tidningen till medlemmarna.

Har nu innehaft uppdraget i 10 år och det känns bra se tillbaka och konstatera att nytugivningen av alla Gustaf Schröders böcker har fullbordats. Det har varit en intressant och lärorik tid men mycket annat har fått stå tillbaka så därför har jag under det senaste året vädjat om avlösning medan jag fortfarande lever och kan bistå en efterträdare med råd och dåd under en övergångsperiod. Tyvärr har ingen nappat på kroken och då jag anser att jag nu med råge fullgjort mitt ursprungliga åtagande så måste jag få göra ett avslut trots de konsekvenser som det ser ut att få. Nog är det bedrövt att det inte ska gå att hitta en ersättare bland ett Sällskap med över 400 medlemmar! En så pass stort medlemsantal borde vara ett inspirerande utgångsläge att bygga vidare på. Med nutidens teknik kan ju man faktiskt sitta "var som helst i världen" och sköta en sådan syssla.

Än är det inte för sent att rädda Gustaf Schröder-Sällskapet! Om någon av er som läser detta blir nyfiken på redaktörsuppdraget och vill göra en insats för Sällskapet eller känner någon lämplig person så hör av er så snart som möjligt till redaktionen eller någon i styrelsen.

De 20 böckerna från Åhlén & Åkerlund

Gustaf Schröder-Sällskapet's utgåvor

Schrödermännen inom Korsnäs AB under 1800-talet

Nedtecknat av Christer Karlsson, Sollerön, 2023-03-16

Flera skogstjänstemän från släkten Schröder

Gustaf Schröder (1824-1912) hade flera släktingar som arbetade för Korsnäs och för Trebolagen. Äldst av dessa var Christian Nicolaus Schröder (1814-1879), som var VD för Korsnäs Sågverks AB åren 1861-1874. Denne var kusin med Gustaf Schröders far Johan Reinhold Schröder (1791-1835), och var den som anställde Gustaf inom Korsnäs 1863. Senare anställdes även bröderna Carl och Anton Schröder i Korsnäs. Gustaf Schröder var tremänning med Antons och Carls far Jan Petter Schröder (1812-1884) (Schröder 1922, Byström & Troedsson 2010).

Christian Schröder

Som VD för Korsnäs AB bodde Christian Schröder på Rottneby herrgård, intill Hosjön öster om Falun. Korsnäs sågverk låg vid sjön Runn, ca en km söder om denna plats. Det finns inte särskilt mycket skrivet om denne Schröder (bild 1). Gustaf Schröder nämner honom som *min gamle vän Korsnäsdisponenten* när han berättar om hur han fick sin anställning inom Korsnäs (Schröder 1997, sid 57).

I en opublicerad historik över Korsnäs AB beskrivs han så här av en senare VD: *Han ägde en ovanlig förmåga att anställa släktingar och bekanta vid det nya bolaget. Så engagerades Gustaf Schröder först vid Siknäs och senare i Älvdalen, Anton Schröder i Mora och Karl Schröder i Orsa. Möjligen kan även Janne Schröder nämnas, vilken förestod Korsnäsbyggnaden på Korsnäs. Beträffande samtliga dessa personer kan sägas, att de mera intresserade sig för sina privatintressen än för Bolagets. Bruksförvaltaren intresserade sig sålunda mest för privata inköp av egendomar; huvudsakligen i Orsa, och för proviantförsäljningen varå han tjänade betydligt. Bruksförvaltare Christian Schröder var en personlighet, som sannolikt var i stånd att genomdriva sina önskemål men han hade icke gränsen klart dragen mellan egna och bolagets förvärv. Man förvånar sig över att han kunde ha så betydande egna skogsfastigheter, att han för deras skötsel behövde anställa en särskild person. Denna post erbjöd han t.o.m. August Landgraff. Schröder lämnade Korsnäs vid en stormig bolagsstämma 1874, då han ej omvaldes, varefter han, som var bosatt på Rottneby, inköpte Kopparhinken för att där säga sitt virke och konkurrera med Korsnäs* (Ekman 1918).

I en senare historik från Korsnäs är omdömet: *Som chef i Korsnäs efterträddes de Laval år 1861 av Chr. Schröder, otvivelaktigt en mycket driftig man som i 13 år avslutade ett stort antal skogsköp. När han på egen begäran avgick, ansåg bolagsstämman att han med grundlig kännedom och ständig uppmärksamhet på bolagets fördel med särdeles framgång hade skött sitt arbete, varför han vid bolagsstämman 1874 fick en stor gratifikation. Redan tidigare hade han vid flera tillfällen fått betydande belopp och hade haft avsevärt större förmåga än sin företrädare de Laval att skaffa sig egna förmåner. Schröder hade vid sidan om sin anställning gjort åtskilliga egna skogsaffärer, placerat sina släktingar inom bolagets förvaltningar på olika platser i Dalarna och ansåg sig vara en så betydande person att han begärde att få köpa en aktie i Korsnäsbolaget. Men detta avslogs av bolagsstämman. Aktierna lågo fasta i grundarnas händer eller hos dessas familjer; och Schröder ville man inte ha med i kretsen* (Althin 1955).

I de tidigaste tablåerna över timmermärkning vid flottning i Dalälven hittar man två märken som Christian Schröder använde för sina privata timmerflottningar (bild 2).

Bild 1. Christian Schröder. Foto: Karl Larssons Fotografiska Ateljé AB. Länsmuseet Gävleborg/digitaltmuseum.se.

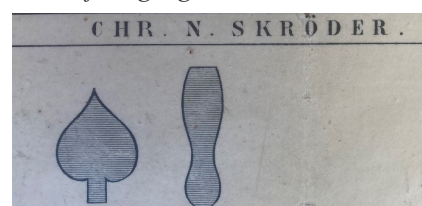

Bild 2. Christian Schröders timmermärken som användes när hans privata timmer flottades (Siljansfors Skogsmuseum).

Anton Schröder och Katarina Ottilia Lindh

Anton Schröder (1844-1914) (bild 3) var via Korsnäs AB skogsförvaltare för Trebolagen i Mora 1869-1875. Han var bror till Carl Schröder. De kom från Värmland till Dalarna under 1860-talet, i en tid när stora skogsköp gjordes. Som ung blev Anton anställd som skogsarbetare hos Korsnäs, med stämpling av skog för avverkning som huvudsaklig uppgift. År 1868 arbetade han tillsammans med Gustaf Schröder som, utan att namnge Anton, i en berättelse om skogsköp i Mora 1869 skriver: *En yngre kamrat till mig, min före detta hjälpare, som nu hade fått egen timmermärkarplats i Mora, hade tillsammans med mig blivit tillkallad* (Schröder 1997, sid 24). I en släktkrönika berättas det att Anton 1866 råkade stämpla en del av kronans skog med Korsnäs märke vilket ledde till att han skickades iväg till USA för att komma undan en ev. rättegång. Han återvände på eget initiativ senare samma år och fick på nytt arbete hos Korsnäs, nu som arbetsledare i flottningen. Hans energi och arbetsförmåga uppmärksammades och han avancerade till inspektör inom Korsnäsbolaget. Anton Schröders lön räckte nu till för att börja göra skogs- och fastighetsaffärer och han skapade sig efterhand en liten förmögenhet. I början av 1870-talet bosatte han sig i Mora och träffade där Katarina Lindh, som han gifte sig med 1874 (Grenler 1999, Troedsson & Jerkeman 2008).

Emma Katarina Ottilia Lindh (1856-1944) var dotter till Alfred Oscar Napoleon Lindh (1821-1889) i Mora och hans fru Sophie Albertina, född Falk (1826-1902). Lindh blev 1863 postmästare i Mora. Han gjorde år 1864 en stor skogsaffär då han köpte avverkningsrätten till Dyfverdalen (2 659 hektar) i norra Mora för 32 328 kr (Ekman 1918, Karlsson & Ambrosiusson 2021). Avverkningsrätten, som gällde i 50 år, såldes 1870 vidare till den blivande svärsonen Anton Schröder. Postmästare Lindh hade också vid något tillfälle köpt skogs- och jordbruksfastigheten Utmeland Litt. U., som 1878 såldes vidare till Anton och Katarina Schröder. Under 1871 gjorde Anton skogsaffärer i Vikarbyn, Våmhus, Färnäs, Rättvik m.fl. (Grenler 1999, Byström & Troedsson 2010).

Anton Schröder sade upp sig från sitt arbete hos Korsnäs 1875 och familjen flyttade till Botkyrka söder om Stockholm där de hade köpt Riksten, som var den största gården i trakten. Vid en jakt på Riksten under mellandagarna 1877 vådasköt Anton sin yngre bror, jägmästaren Manne Schröder, som dog några veckor senare. Då ville inte Anton och Katarina längre bo kvar. Egendomen såldes och familjen flyttade tillbaka till Mora där de hade köpt gården Skeriol (Utmeland Litt. U) av Katarinas far. En herrgård byggdes i Skeriol 1878 och gavs namnet Katrineberg efter Katarina Schröder (bild 4). Paret Schröder bodde på Katrineberg 1879-1882, då gården såldes och de flyttade till Stockholm (Grenler 1999, Troedsson & Jerkeman 2008). Även Anton Schröder fick kritik i Korsnäs historieskrivning: *Sedan Anton Schröder hade lämnat Mora inköpte han delar i Avesta lillfors, anlade där sågverk och grundade Kopparberg Avesta AB. Efter en del mindre vackra affärer, understödd av sonen Sten, gjorde bolaget konkurs och övergick i bolaget Kopparberg - Gefle. Även detta bolag slutade på samma sätt, men Schröder hade dock hunnit att dessförinnan grunda Avesta Sulfat AB. Båda dessa nya bolag övergingo till Avesta Nya Sulfat AB. Men ett omilt öde ledde anläggningarna vid Avesta. Äfven det nya bolaget gjorde konkurs och övertogs af Avesta Sulfat och Trävaruaktiebolag, som 1918 inköptes av Axel Jonsson & Co som samma år nedlade rörelsen vid trämassfabrikerna. Avesta har sålunda icke varit något lyckligt företag* (Ekman 1918).

Carl Schröder

Carl Schröder (1842-1905), bror till Anton Schröder, var via Korsnäs AB skogsförvaltare för Trebolagen i Orsa 1876-1885. Även Carl Schröder fick mest negativa omdömen i Korsnäs historieskrivning: *Carl Schröder, som varit i kontakt med rättvisan kunde ej underlåta*

att ställa till svårigheter vid inköpen i Orsa. Han köpte ofta genom mellanhänder, särskilt genom Igel Johan Hansson. Köpen ställdes på Schröder eller Hansson, som sedan skulle transportera dessa på Bolagen. Detta skedde ej direkt på köpebreven, utan på lösa lappar, vilka, på ett eller annat sätt voro förkomna vid disponenten Hellebergs död 1881. Då vidtog ett vidlyftigt arbete för att bringa reda i köpehandlingarna, vilka utom nyssnämnda oegentligheter, möjligen avsiktligt hade orätta gradtal och dessutom saknade ordentliga underskrifter. Särskilt saknades ofta hustruns namn. Bolagens arbeten härutinnan, som leddes af August Landgraff, motarbetades av Herrar Schröder och Hansson, som sökte få de svaga köpen transporterade på sig i den mån oköpta delar funnos. Kompletteringsköpen bedrevos med all energi från båda hållen. Slutligen utspann sig en vidlyftig rättegång som började 1885 och bilades 1890, sedan Bolagen till Schröder och Hansson utbetalt 150 000 kr då köpehandlingarna transporterades. Carl Schröder lämnade sedan Dalarna och övertog en rederifirma i Stockholm (Ekman 1918).

Referenser

- Althin, T. 1955. Korsnäsbolaget 1855-1955. Utgiven av Korsnäs AB, Gävle.
- Byström, F. & Troedsson, H. 2010. Stora Skogs utveckling 1940 – 2009, ett försök till historieskrivning. Ej publicerat manuskript.
- Ekman, W. 1918. Bidrag till kännedom om Korsnäs skogars historia 1855-1918. Till Herr Direktör G. Zimmerman på femtioårsdagen från tillgivne författaren. Ej publicerat manuskript.
- Grenler, M. 1999. Släkthistoria och släkthistorier, del 1. Ej publicerat manuskript.
- Karlsson, C. & Ambrosiusson, L. 2021. År 1869 såldes avverkningsrätten till Dalens fåbodskog i Våmhus. Missmårn.
- Schröder, A. 1922. En Värmlänning minnesuppteckningar, del IV. Tjenstgöringar i Gefle 1859-1898. Karlskoga Boktryckeri.
- Schröder, G. 1997. Tjugo år i Dalarna. Schrödersällskapets årsbok. ISBN 91-85014-90-7.
- Troedsson, H. & Jerkeman P. 2008. Papper och massa i Dalarna och Uppland – Från handpappersbruk till processindustri. ISBN 9789197125284.

Bild 3. Anton Schröder. Privat. Okänd fotograf. Från Troedsson & Jerkeman (2008).

Bild 4. Katrinebergs herrgård på ett vykort sedan det blivit Mora folkskola. Foto O. Åström, Krylbo. Okänt år.

Avsändare: Gustaf Schröder-Sällskapet, Torggatan 4 782 31 Malung

Schröderböcker säljes!

Vi behöver hjälp med att minska ner bokförrådet!

Vissa av Sällskapets äldre årsböcker finns ännu kvar i stort antal.

Om någon har kontakt med bokhandlare eller motsvarande som kan tänkas vilja överta/förvärva ett större antal böcker så kontakta redaktionen för uppgift om titlar och för att få en riktig specialoffert!

Schröder-Shopen

Här kan Du köpa medlemsprylar och komplettera Dina Årsböcker. Allt till låga medlemspriser. Beställningen görs enklast via E-post: sallskapet@gustafschroder.se

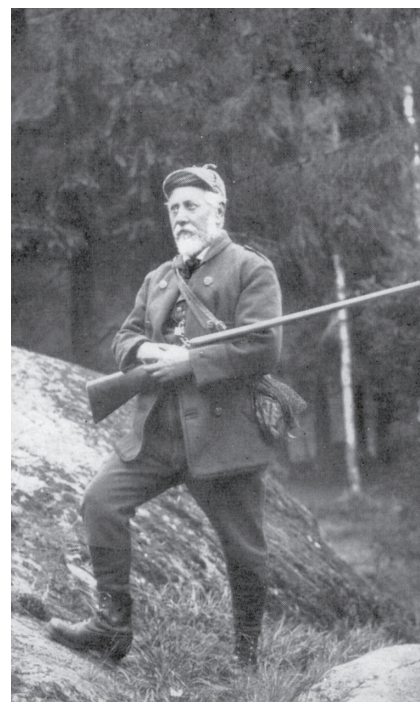

Du kan köpa de flesta av våra tidigare årsböcker till medlemspris; 100 kr per styck. Köper du 5 böcker betalar du bara för 4! Tänk bara på att aktuellt porto tillkommer! Följande böcker finns kvar på lager: **En timmermärkares minnen** (1994), **Med Hund och bössa** (1996) **Pavo Makkran** (1998), **Finntorpet i Västerskogen** (1999), **Pekka Huskoinen** (2000), **En bruksbokhållares minnen** (2001), **Herman Falk** (2002), **Från brukskontor och timmerskog** (2003), **Den gamle fogdeskrivaren** (2004), **Ur fjällfolkets liv** (2005), **Minnen från skogarna** (2006), **Mina jaktkamrater** (2007), **Från skilda marker** (2008),

Svenska Jakten (2009), **Minnen från mitt jägarliv** (2010), **Från pojke och gubbaren** (2011), **Mellan Kölen och Siljan** (2012), **Vägledning i fiske** (2013), **Jakt, fiske och vildmarksliv** (2014), **Jaktminnen från fjäll och sjö** (2017). **Lärobok i fiskberedning** (2018). **Strövtåg i Jaktmarkerna** (2019). **Jakter och Skogslif** (2020). **Hundra björnar och tusen orrar** (2022)= 150 kr
Övrigt: **Jubileumsskriften** 50 kr, **Mansbilden hos Gustaf**, uppsats, 100 kr, **Vykort** 5 kr/st, **Pins** (metallmärken) 25 kr/st. **Beställning görs enklast via e-post, se nedan!**

Sällskapet har ny adress!

Gustaf Schröder-Sällskapet
Torggatan 4
782 31 MALUNG

Ändra adress!

Om Du flyttar eller om posten ändrat Din adress är det viktigt att Du meddelar sekreteraren den nya adressen snarast möjligt.

Konst Gustaf Schröder

NYING är medlemsbrev för Gustaf Schröder-Sällskapet

Utgivare: Sällskapets sekreterare
Göran Bergman, Tel 070-265 80 90.
E-post: goran@gbergman.nu
Ordförande: Udo Johansson
076-826 26 15.
Postadress: Torggatan 4, 782 31 Malung

Gustaf Schröder-Sällskapets bankgirokonto 5258-9710
För utlandsbetalningar:
HANDSESS/Bic SE91 6000 0000 0006 5938 8898
E-post: sallskapet@gustafschroder.se
ISSN 1102-8238
Produktion: Bo & Göran

Webbsida: gustafschroder.se • Gustaf Schröder-Sällskapet finns även på facebook!